

[Aase Olesen]

imod, at man letter adgangen for den af forældrene, der ikke har forældremyndighed, til at tage forældremyndigheden fra den, der for øjeblikket har barnet hos sig. Familielovgivning og familieret har alle dage taget sigte på at beskytte familieenheden og den svage part. Jeg tror, at vi med dette lovforslag forlader dette hovedprincip.

Jeg forstod på fru Ebba Strange, at flertallet eller forslagsstillerne her er enige om, at de enlige mødres situation ikke må forværres. Det håber jeg sandelig, men jeg vil gerne spørge forslagsstillerne eller måske nærmere socialministeren eller begge parter: hvad er en enig mor efter dette her? Er fru Ebba Strange uvidende om, i hvilket omfang man for øjeblikket øver kontrol med enlige mødre? Ønsker man dette snageri i folks privatliv udvidet? Ønsker man at øge muligheden for såkaldt socialt bedrageri?

Jeg vil godt spørge socialministeren og forslagsstillerne: betyder fælles forældremyndighed også fælles forsørgelsespligt? Så må bistandsloven jo laves om, og jeg vil gerne spørge, hvordan man så skal administrere det. Hvis ikke det betyder fælles forsørgelsespligt – og det har jeg forstået på nogle forslagsstillere – betyder det altså, at den, der rent faktisk har barnet boende hos sig, fortsat skal betragtes som enlig i relation til betaling for daginstitutioner, boligsikring, børnetilskud osv., og det bliver jo så et vældigt spørgsmål at afgøre, hvem der rent faktisk har barnet boende. Jeg vil gerne spørge i det tilfælde: hvad gør man med deleforældre, hvor man vedtager, at barnet skal bo på skift hos begge parter?

Jeg har forstået, at man fastholder, at loven skal træde i kraft den 1. januar 1986. Jeg begriber ikke, hvordan man tør vedtage dette lovforslag, før man har alle disse fuldstændig afgørende socialpolitiske spørgsmål klaret.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg kan sige til fru Aase Olesen, at begrebet deleforældre også eksisterer i dag. Hvor barnet faktisk bor, vil lige så let kunne konstateres efter den nye lov som i dag.

Hvem der reelt er enlige mødre, har jeg tænkt at rejse spørgsmål om over for socialministeren, når vi nu engang får tid til den slags ting og folketinget ikke har så travlt

mere. Det er jo et kæmpeproblem i dag, hvor vi ikke har noget som helst, der hedder fælles forældremyndighed. Her oplever vi, at enlige mødre bliver dømt for socialt bedrageri, fordi deres barns far kommer og hjælper dem med at bringe børn i børnehave og hente dem igen. Det vil sige, at hele det kæmpekompleks, som jeg synes er en skamplet på vores sociallovgivning, har vi allerede i dag, og det har ikke spor med fælles forældremyndighed at gøre. Det har noget at gøre med, at vi heller ikke i dag kan finde ud af at få det defineret. Det er klart, at det er noget, vi skal have klaret. Det skal vi have klaret, ganske uanset om dette lovforslag går igennem eller ej.

De nærmere følgelovgivninger vil jeg bede fru Aase Olesen om at tage sig kærligt af. Jeg mener, hun sidder i folketingets socialudvalg. Hvis hun kunne gøre det, så er jeg sikker på, at de er i gode hænder, for selvfølgelig kan der opstå nogle enkelte nye problemer. Som jeg sagde i mit første indlæg, er det noget, vi har beskæftiget os med i retsudvalget. Det fremgår af bilaget til betænkningen. Vi har ikke løst problemerne. Vi mener, de skal løses i den sociale sektor, men der opstår ikke så mange nye problemer, som fru Aase Olesen peger på, for dem har vi allerede i dag.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg er ked af, at fru Ebba Strange ikke har tænkt denne sag grundigt igennem. Vi ved fra Sverige, at der er problemer med deleforældre. Der har været tilfælde, hvor man har ønsket dobbelt boligsikring. Det er ikke noget svar at give mig her at sige: vi kender også til deleforældre i dag. Ja men vi kender ikke til problemet med at skulle afgøre, hvem der skal have boligsikringen eller børnetilskuddet. Det skal den, der har forældremyndigheden. Hvordan skal man afgøre det i fremtiden? Hvem skal afgøre det?

Jeg tror, at antallet af mulige tilfælde af såkaldt socialt bedrageri vil stige ganske voldsomt, og jeg vil i hvert fald ikke her i dag love at tage mig kærligt af de sociale problemer, som fru Ebba Strange opfordrer mig til. Jeg tror, det vil føre til en øget kontrol med de svageste, så vi må virkelig advare mod det her. Jeg tror ikke, det kan klares.